

ارمان ستا پر حق شهيد شو!

Ketabton.com

ليکوال: ح حقوېش،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ډالۍ!

د لړاو بر يو افغان
مېړنيو مبارزينو
ته،

د پښتون ژغورنه غورځنگ!

پښتانه هغه وخت د ناخوالو ښکار شول کله چې انگليستان په ايساکه د جنگ لپاره پښه کېښودله، او د خپلو گټو لپاره يې جنگ ته ادامه ورکړه خو دلته خپله اوږده واکمني وکړي. هغه وو چې جنگ له هندوستانه افغانستان ته را اوږد شو. پښتنو د اسلام د بقا لپاره، د خپلي سيمي او خپلواکۍ لپاره جنگ ته ملا ورسره وتړله، که څه هم انگليستان د وخت په بڼه وسله سنبال وو، خو پښتنو او نورو قومونو په هغه څه جنگ ورسره پيل کړ، کوم څه چې يې په کور کې لرل. خو په دې ماته گوډه وسله يې دوه ځلي انگليستان ته ماتې ورکړه او له خپلي خاورې به يې وشړل. خو بالاخر انگليستان خپلو ناوړو گټو ته لاس رسي ومند، او د افغانانو سيمه يې په دوه برخې ووېشله، په منځکې انگليس ډيورنډ په آس سپور تېر شو چې دا سيمه تر اوسه د ډيورنډ کرښې په نوم ياديږي. د افغانانو هغه سيمه چې د ډيورنډ په مټ په انگليسي هندي کې پاتې شوله، هغه تر يو څه وخته د

انگليستان په واک کي پاتي شوه چي باچا خان بابا او نورو مبارزينو ورسره د خپلواکۍ لپاره مبارزه کوله. خو بدبختانه چي انگليستان په انگليسي هند کي د اسلام په نوم خلک راوپارول او د خپلو گټو لپاره يې وکارول. هغوی ته يې دا موضوع په لاس ورکړه چي مسلمانان دي خائنه هېواد جوړ کړي. که څه هم ډيرو علماوو او مشرانو له دې سره اختلاف درلود خو د انگليس په مټ راپارول شويو هڅه کوله چي مسلمانان خائنه او هند خائنه برخه کړي يا هغه د دوی په ډول (دوو قومي نظريې) مانا يوه نظريه اسلام او بله نظريه هندو. هغه وو چي انگليستان د خپلو گټو لپاره انگليسي هند په 14 او 15 اگست 1947ز کال کي په دوو برخو ووېشه، يو برخه يې پاکستان شو او بله برخه يې هندوستان شو. خو په پاکستان کي هغه پښتانه هم راغلل کوم چي د لوی افغانستان برخه دي. خو هغوی له هغې ورځې د خپلواکۍ لپاره مبارزه پيل کړه، او انگليس جوړ کړی پنجابی له هم هغه ورځې ورته خنډونه جوړ وي او په ډيره بې رحمي سره يې په شهادت رسولې. لکه په 12 اگست 1948ز کال کي چي يې په بابرېه کي سلگونه کسان شهيدان کړل او ژوبل کړل، او مشران يې ورته بنديان کړل. خو له دې هر څه سره سره هم عقيدوي مسلمانان په دې خوښ وو چي موږ به نو اوس خائنه يو اسلامي هېواد ولرو او د اسلام لپاره به داسي داسي وکړو. خو په لومړيو

کي يې د پښتنو سره يوځای مسلمانانو ته ناخوالي وزېږولې چې په هند کي يې د هندو قومي نظريې لپاره په اکليت کي پرېښودل چې اوس يې شمېره څه باندې 22 ميليونه کسانو ته رسېږي، چې ښه علما او ديني مدرسي لري. خو له هم هغې ورځې پاکستان چيغي بغاري وهي چي هند له مسلمانانو سره بدچلند کوي، خو هغه څه چي دی يې له مسلمانو پښتنو سره کوي په هغه هر څه پرده اچوي او سترگي باندې پټوي، او بل دا خو قصداً د دوو قومي نظريو والا ورسره وکړل، چي هغه يې د انگليس د گټو لپاره هلته په اکليت کي پرېښودل او ځان يې ورڅخه راجلا کړ. دا هر څه دوی د خپلو عقيديانو لپاره کوي خو هغه د اسلام په نوم جذباتي وساتي او دوی دلته د پنجاب د بقا لپاره په سره سينه پښتانه او بلوڅ وروڼه تر تبغ تېر کړي.

که څه هم انگليستان په پاکستان کي تر 1956ز کال پوري په بشپړ ډول واکمن وو او په خپلو گوداگيانو يې پښتانه شهيدان کول، خو اوسني پنجابيان هم هغه د 14 اگست د جلاوالي ورځ ته د خپلواکۍ ورځ وايي. خو کله چي انگليسانو په 1956ز کال کي خپلي څوکۍ خپلو زېږنده کسانو ته پرېښودلې او دوی ولاړل، هغوی هم د اسلام په ځای د پنجاب د بقا لپاره په اسلامي نظريه کي دننه جنگ پيل کړ، چي په 1971ز کال کي يې لويه برخه بنگاليان له لاسه ورکړل، خو بيا هم لاس تر زني نه کېښېستل. په پښتنو او بلوڅانو پسې راوخته. چي په ډول ډول

دسیسې یې ورته جوړې کړي، پښتانه او بلوڅ مبارزین یې له خنډونو سره مخ کړل.

هغه وو چې په 1978ز کال کې د انګلیس پاتې شونو ته د اسلام په نوم یوه بله نوې پروژې په لاس ورغله چې امریکا ته په قرارداد کار وکړي، خو په دې قرارداد کې دلته شته پښتانه او بلوڅ مبارزین چې خپلواکي غواړي وځپي.

دا هغه وخت وو چې په افغانستان کې د شوروي اتحاد په مقابل کې امریکایانو او پنجابیانو جهادي قومندانان د خپلو اهدافو د لاسته راوړلو لپاره مستقیم او غیر مستقیم وکارول، چې په هغه وخت کې به هم باچاخان بابا پښتنو ته نارې وهلې چې روان جنگ د شوروي او امریکا جنگ دی، قرباني یې افغانان دي، ده د جهاد دغه بهیر ته هم د شک په سترګه کتل خو هغو پښتنو چې په جهاد کې یې برخه لرله او ملاتړ یې کاوو، د باچاخان بابا ږغ یې هیڅ نه اورېده، او د پرديو روزل شویو جاسوسانو تر شا به روان وو، او د هغوی په قوماندې به یې پردی جنگ ګاټه او د ویتنام وار یې په افغانستان کې ورته اخیست، خپله یې ګټه ونه کړه خو د خپلو وینو ثمره هم بل چا ترې یووړه او تر اوسه پورې ددغه جنگ ګټه هم بل ته ځي، او په څنګ کې د لراوېر هغو مبارزینو ته هم خنډونه جوړ کړل کومو چې له لومړۍ ورځې د سره انګلیس ګروپوان ته لاس اچولی وو، او اوس یې د هغوی پاتې شونو سره د خپلواکۍ

مبارزه روانه وه، په هغه کي د نور محمد ترکي، حافظ الله امين، او ډاکټر نجيب الله تر څنگ په دغو مبارزينو هم ډول، فتواوي صادري شوي، او دا يې دالته په پښتونخوا کافران کړل او د دې تر څنگ پنجاب هم خنډونه ورته جوړ کړل چي د دوی مبارزه يې هم له ډيرو ناخوالو سره مخ کړل. له هم هغې ورځي چي اوس يې څلور لسيزه پوره کيږي، د پنجاب ادارې په لراوبر پښتون سيمو کي پښتون وژنه روانه کړې ده، خو په وړاندي يې هيچا ږغ پورته نه کړ چي د پنجاب د دسيسو پښتون قوم خبر او را بيدار کړي، او خپل دوښمن ورته په گوته کړي چي زموږ اصلي دوښمن پنجاب دې، که په چا کي به د ږغ پورته کولو توان وو، نو پنجاب به په يوه او بل نوم ووژل.

خو هغه وخت د پښتنو سره وینه په گرمېدا شوه کله چي د 2018ز کال د جنوري مياشتي په ديارلسمه نېټه د کراچۍ د ملېر حوزې د پوليسو د مشر په مشري پوليسو د وزيرستان يو ځوان نقيب الله مسيد شهيد کړ، او تور يې ولگاوه چي نقيب مسيد له ترهگرو سره اړيکي درلودې. وروسته مالومه شوه چي نقيب مسيد بې گناه وو او خون يې د کراچۍ د پوليسو په غاړه دې.

له هغه وروسته د پښتونخوا په بېلابېلو سيمو کي د پاکستان په ضد لاريونونه وشول، چي وروسته د ځوانانو يوې قافلي د جنوري پر 25مه نېټه د پښتونخوا له ډېره اسماعيل خان څخه

سر راپورته کړ، تر بنو، کوهات، پېښور، چارسډې او مردان تېره شوه او په اسلام اباد ورکېننه شول هلته يې پرلت ووهه. له هري سيمي چي د پښتنو دغه قافله تېرېده، لا زيات کسان ورسره يو خای کېدل او چي تر اسلام اباد پوري رسېده، شمېره يې زرگونو ته ورسېدله. او مشري يې منظور پښتون، علي وزير او محسن داوړ په غاړه واخيسته، چي وروسته دې پرلت ته له کوټي او ژوب څخه د خوانانو قافلي ورغلې، له دير، سوات او د پښتونخوا له ځينو نورو نورو برخو د خوانانو ډلې ور روانې شوې، د پېښور پوهنتون محصلان ورسره يو خای شول، د پښتونخوا او بلوچستان نورو خورو ورو سيمو خوانان او پېغلې هم په پرلت کي د گډون لپاره ورغلې، د دې تر څنگ يې په افغانستان کي په ملاتړ غونډي وشوې، او افغان اولسمشر يې هم ملاتړ وکړ. او د نړۍ په نورو ډيرو هېوادونو کي يې هم پښتنو د ملاتړ غونډي جوړي کړې.

خو بلاخر په اسلام اباد کي د زرگونو پښتنو 11 ورځنۍ پرلت د فبروري په 10مه نيټه د دوی د غوښتنو تر منلو کېدو وروسته پای ته ورسېد. د پرلت مشر منظور احمد پښتون په دغه ورځ مائگر ناوخته غونډي ته په خپله وينا کي وويل: چي دولت يې غوښتني منلي دي، او پرلت نور پای ته ورسېد.

هغه زياته كړه، كه چېري دولت په خپلو ژمنو په يوه مياشت كي عمل ونه كړ، نو دوى به يو حل بيا اسلام اباد ته مخه كوي.

پشتون وويل چي د دوى پنځه غوښتني وي، د نقيب الله د قاتلانو نيول او اعدامول، د پښتنو د وژلو او ترور كولو د پېښو د خپرلو لپاره د يوه كمپسيون جوړول، د نادرکه شويو پښتنو پيدا كول، په قبائلي سيمو او په ځانگړې توگه په وزيرستان كي د ځاى پرځاى شويو ماينونو پاكول او د هغوى له قربانيانو سره مرستي كول او پر پښتنو د ظلمونو بندول.

نوموړي زياته كړه چي دولت يې ټولي غوښتني منلې دي او د خپلو ژمنو په اړه يې يوه رسمي اعلاميه هم ورکړې چي ده يې يوه کاپي گډونوالو ته ورښکاره كړه.

په هغه بيان كي چي د پاکستان د لومړي وزير له دفتره خپور شو، ژمنه شوې وه چي د نقيب الله مسيد په قتل تورن پوليس به ونيول شي او عدالت ته به ودرول شي، په جنوبي وزيرستان كي به د ماينونو د پاكولو پروسه چټكه او د ماين د قربانيانو كورنيو ته به تاوان ورکړل شي او په جنوبي وزيرستان كي د نقيب الله مسيد په كلي مكين كي به د هغه په نوم د متوسطي كچي يوه ښوونځي جوړ شي.

اعلاميه كه څه هم د پاکستان د لومړي وزير شاهد خاقان عباسي او د پښتنو د لاريون د استازو ترمنځ د خبرو په پايله كي ليكل

شوي، خو عباسي نه وه لاسليک کړې، بلکې د هغه د سلاکار امير مقام تر لاسليک لاندې خپره شوه.

د پرلت له پای ته رسېدلو وروسته د پښتنو ځوانانو د مبارزې لړۍ همداسې پسې روانه شوه، او د بلوچستان پښتنو ته راورسېده، چې په لومړي ځل يې په رېوب کې په 9 مارچ ښه غټه غونډه تر سره کړه، چې ډير شمېر خلکو پکښې گډون وکړ، د هغه نه وروسته په 10م مارچ په سيف الله کلا کې غټه غونډه وشوه چې ډير شمېر گډونوالو پکښې گډون وکړ، چې د دواړو غونډو وروسته پوليسو د غونډې په تنظيمونکو او مشرانو باندې دوسيې جوړې کړې، چې په دولت باندې يې غيرقانوني نيوکې کړې. خو دا هر څه دروغ وو، چې د پاکستان دولت د پښتنو لپاره کول، ځکه هغه هيڅ وخت پښتنو ته خپل حق په سمه نه ورکوي په ډول ډول دسيسو يې مخه نسي، نو دوی د پخوا په څېر دا ځل بيا غوښتل چې په دې دوسيو اولسي وگړي وډار کړي، خو هغه د کوټې په لويه غونډه کې گډون ونکړي، کومه چې په 11م مارچ تر سره کېدله، خو پښتانه دا وخت تر خپل سر تېر دي په دې وړو وړو کيسو يې مخه نه راگرځي، نو هغه وو چې د کوټې په غونډه کې هر پښتون زيار ايست چې گډون وکړي، او خپله څپېڅلې مينه ټوله نړۍ ته وښيي چې له خپل قوم سره څومره مينه لري، هغه وو چې زموږ مبارزو وروڼو بلوڅانو هم گډون پکښې وکړ او له موږ سره اوږه په اوږه

ودرېدل او زموږ د خپلواکۍ ږغ يې راسره بدرگه کړ. خو له دې هر څه سره سره د پنجاب پوځ د پښتنو هغه غوښتنې په خپل وخت نه کړې تر سره د کومو چي يې اعلاميه خپره کړې وه، په ځواب کي يې منظور پښتون رسنيو ته وويل که مو غوښتنې په خپل وخت تر سره نه شوې، نو يوځل به بيا په اسلام اباد کي پرلت ووهي، د دې تر څنګ پښتنو په پېښور کي هم د يو لوي غونډي تابيا نيوله چي پروډ په 8 اپرېل لسګونه زرو کسانو پکښې ګډون وکړ، خو په زرګونو نور خلک د پوځ لخوا پرې نښودل شول چي غونډي ته لار شي. له وزيرستان څخه د موټرو کاروان مخه د پنجاب د پوځ لخوا ونیول شوه. د 200 غونډي برخوالو وويل، د دوی ګناه څه ده چې له يوې خوا خلک ورته نه پرېښودل کېږي، له بلې خوا يې رسنۍ په تېره بيا تلویزیونونه منع کړي چي د غونډي بهير ژوندۍ خپور نه کړي. دوی دغه راز وويل چي انټرنېټ هم بيا بيا پرې کېږي. له دې سره سره بيا هم پنجاب خپلو ګټو ته ونه رسېد، پښتنو خپله غونډه په ډير جوش او جذبه تر سره کړه، چي دلته يې د ويناوالو يو څه خبري راځلم:

پښتون د لسګونو زرو کسانو د شعارونو او هرکلي په منځ کي وويل: "موږ يوازي د پښتنو د خپل کېدو مخالف يوو." هغه د پنجابيانو تورونو ته په اشارې چي د ده تر مشرۍ لاندي د غورځنګ غړي د ګاونډيو هيوادونو د استخباراتي ادارو

ایجنټان دي، وویل: "مور د خپل پښتون ملت ایجنټان یوو". په پنجابي پوځ یې ږغ وکړ "زموږ له بې درکه شویو سره موڅه وکړل. هغه میندي او مشران چي عزیزان یې بې درکه کړای شوي، باید په زور پټه خوله کولو ته اړ نه ایستل شي." پښتون همداراز وویل: "په کراچی کي په دې خاطر له پښتنو کورنیو پیسې اخیستل کېږي چي په بدل کي یې د هغوی د عزیزانو مړي وروسپاري. حتی چنگېز خان داسي نه دي کړي چي د یو چاله وژلو وروسته یې د هغه د مړي د ورکولو په وړاندي پیسې اخیستې وي." ده دا هم وویل چي د کراچی د پولیسو د وژونکي مشر راو انور له نیول کېدو وروسته اوس د پاکستانی طالبانو د پخواني ویاند احسان الله احسان وار دی چي عدالت ته راکښ کړل شي، ورپسې د مشرف وار دی چي باید محاکمه شي. همداسي د پښتون ژغورني غورځنگ یوې مشري ثنا اعجاز په تورخم، غلام خان او چمن کي د ملي لوژستیک څانگو د بندېدو او په سوات او مالاکنډ کي د خلکو د جایدادونو د بېرته ورسپارل کېدو غوښتنه وکړه. دې همداراز وویل چي د قبایلي سیمو پښتنو ته باید هماغسي حقونه ورکړل شي چي د لاهور او اسلام اباد اوسېدونکي یې لري. دې او گڼو نورو ویناوالو د چرکي بریدونو د پای ته رسېدو غوښتنه وکړه. گڼو کسانو د خپلو ورکو عزیزانو عکسونه په لاسونو کي نیولي وو، او ځینو پر عکسونو د بې درکه کېدو نېټه او ځای هم لیکلی وو.

د بلوچستان ایالت یوې پښتنې فعالې وړانګې لونی، چې د پښتون ژغورنې غورځنګ ډېره تکره غړې ده، په خپلو څرګندونو کې وویل: "اویا کاله یې پر ما ظلم کړی دی او زه یې وژلی یم، اوس ماته په چیک پوستونو شربت راکوي او پر خپلو ظلمونو پرده اچوي. موږ ته د ژوند حق راکړه موږ شربتونه نه غواړو".

او محسن دور هم په خپله کې وویل: "پر موږ تور پورې کېږي چې د هند د (را) او د افغانستان د ملي امنیت ایجنټان یو، جرائت دي وکړي یو کمیشن دي جوړ کړي او پلټنه دي وکړي چې له موږ سره د چا مرسته ده، خو بیا به دا کمیشن هم جوړوي او مالوموي به چې د پېښور پوځي ښوونځي (پبلک آرمي سکول) ماشومان چا ووژل".

همداسې دې سترې غونډې ته چې د ګډونوالو ساری یې تر دې وړاندې په پېښور کې نه وو لیدل شوی نورو وینوالو هم خبرې وکړي، او د خپل حق غوښتنه یې وکړه، نور نو پښتانه په خپلو سیمو کې د تپل شوي جنګ له منځه وړل غواړي، پښتانه د ښه ژوند حق غواړي، پوهه او سوله غواړي نور یې زغم پای ته رسېدلی او پښتانه به د هر څه پوښتنه کوي، د پښتون ژغورنې غورځنګ مخکښ غړي باید اوس په اولس کې د اتفاق او اتحاد لپاره کار وکړي، د دغه تپل شوي جنګ اصلي لوبغاړي ور

وېپژني، گټه، تاوان، دوست دوښمن بايد هر څه ورته په گوته کړي، د اولس په منځ کي بايد فکري او شعوري کار وکړي، او سياسي شعور يې لوړ کړي او د اولس درېدلي ماغزه او فکرونه په حرکت راولي، خو ټول پښتون اولس په يوه صف کي ودروي او پنجاب په دې پوهي شي چي پښتانه کله هم د ظالم په وړاندي راولاړ شوي، نو خامخا يې د ظالم گروېوان ته لاس اچولی او خپل غچ يې خو چنده ورته اخستی.

او د پنجاب پوځ، استخبارات او رسنۍ د پښتنو له داسي غونډو څخه ډير په ډار کي دي، او ډار يې گڼ لاملونه لري. په ټول تاريخ کي دا لومړی ځل دی چي د ډېورنډ کرښي ورپوري غاړه، پښتانه ځوانان د پنجاب څخه د خپل حق د تر لاسه کولو لپاره پوځ او استخباراتو ته خط کشوي او پرلت ورته وهي.

د دې غونډي مشري د تېرو سياسي غونډو په څېر، پخواني پښتانه سياسيون نه کوي، بلکې واک يې له ځوانو پښتنو سياسي ځوانانو سره دی، پر هغوی د پنجاب د پوځ او استخباراتو تاثرات چندانې اثر نه کوي.

همداسي غونډي ورځ تر بلې زياتيري او د گډونکوونکو شمېره هم ورځ تر بلې زياتيږي او د خپلو غوښتنو جدي غوښتنه کوي.

او د غونډې گډونوال پښتانه دا حلي داسي شعارونه ورکوي، چي له ورايه ورڅخه د پنجاب له پوځ، استخباراتو او رسنيو څخه کرکه پکښې ليدل کيږي، که دغه شعارونه او چيغي همداسي بدرگه شي، نو ښکاره ده چي د پنجاب دولت ته به بدي پايلي ولري. او پنجاب به آر وي چي يا به پښتنو ته په هر څه کي سمه نيمه برخه ورکوي، يا به ماتېږي او پښتانه به ځانته خپلواکي اخلي.

او که د پنجاب دولت چي اوس يې د پښتنو، بلوڅو، سندهيانو او د نورو په سيمو د انگليس په مت لاس راگرځولی دي، د غونډې د گډونوالو غوښتنې ونه منلې، نو دغسي غونډې به دوام ولري، او پښتانه به خپل حق په هر ډول چي وي دا حلي تر لاسه کوي او تور پنجاب ته به په مخ ځايېره ورکوي.

ارمان ستا پر حق شهيد شو!

د پښتنو د پرمختگ او د هغوی د حق غوښتلو لپاره ډيرو مبارزينو قربانۍ ورکړي دي، او هر مبارز شاته ډير داسي څه پرېښودلي دي که اوس هم ورباندې تگ وشي نو ممکنه ده چي پښتانه هم د عصري نړۍ سره ورته پرمختگ وکړي او هم له هر زبر او جابر ځواک څخه خپل حق ترلاسه کړي. پښتنو په اسيا کي له پېړيو پېړيو واکمني کړې ده او هر جابر ځواک يې په گوندو کړی او له خپلي سپېڅلي خاوري يې شړلی دی. که څه هم دلته پښه اښودل هر زبر ځواک ته اسانه او د پښتانه په اوږه ايښی توپک لکه اوسنۍ امريکا چي دلته راغلي په همدې ډول راغلي، خو وروسته د پښتنو له داسي غبرگون سره مخ کيږي چي خپل ډير څه له لاسه پکښې ورکوي. لکه د ملگرو ملتونو ځواکونه چي د امنيت شورا لخوا ځای پرځای شوي، امنيت شورا يوه داسې اداره ده چي هلته يې پنځه دوديز اتومي طاقتونه (فرانسه، چين، روسيه، بریتانیا او متحده

ایالات) یو ویتو لري. د دغو له جملې څخه په روانو دوو پیریو کې درېیو هېوادونو په افغانستان یرغل وروړی دي. تر دې له مخه افغانانو د تاریخ په اوږدو کې له مقدوني سکندر، ایراني صفویانو، مغولو او نورو سره د هېواد د خپلواکۍ لپاره جگړې کړې دي. په دې هېوادونو کې لومړی هېواد انګلیستان وو چې له افغانانو سره یې ډغري وهلې دي. چې له بدمرغي پالیسۍ څخه یې پښتانه تر اوسه کړیږي. لومړی انګلستان د افغانانو ګډ لوی احمدشاهي هېواد افغانستان په دوو برخو ووېشه، په منځ کې یې کرښه ور کښ کړه نیم یې له ځان سره پرېښودل چې هغه وخت دوی بریتش انډیا وو، وروسته یې بریتش انډیا د مسلمان او هندو په دوو نومونو سره جلا کړل، چې په 1947ز کال کې یې د افغانستان پاتې برخه چې پښتانه او بلوڅ ورباندې استوګن وو خپل لاسپوښي پنجاب ته په اجاره ورکړل، ځکه پنجاب انګلیسانو د خپل ځای ناستي لپاره د هندوستانه راجلا کړ او د ګاونډیو هېوادونو ځینې سیمې یې هم ورپکښې ګډې کړلې.

له دې مخکې که لوی احمدشاهي هېواد د انګلیسانو سره لاس او ګرېوان وو، کله چې د مذهب په نوم د انګلیسانو ځای ناستی پنجاب رامنځته شو، نو خواره واره پښتانه یوزل بیا د ستونزو او ناخوالو سره لاس او ګرېوان شول. دې هېواد چې اداره کېدل یې د انګلیسانو په لاس کې وو د سیمې د لاسپوسو په مټ په

لومړيو کي له پښتنو سره داسي ظلمونه وکړل چي نړۍ گوته په غاښ ورته پاتي شوه. چي د بابري مثال يې يادولی شو، له هغه وروسته يې په وارو وارو په پښتنو ظلمونه کړي دي، خو کله چي زموږ په لوی کور کي په 1978ز کال کي نور محمد ترکي واک تر لاس کړ او ترکي د کمونزم پلوي وو چي له دې نظريې سره امريکا او انگلستان دواړو اختلافات لرل، هغه وو چي بيا يې ددې پنجاب په مټ په افغانستان کي لاسوهنه وکړه او يو اوږد جنگ يې د اسلام په نوم پکښې پيل کړ، چي د سر سر کسان يې تر نن ورځ پوري وژل کيږي. همدا ډول پنجاب د هغوی له ملاتړ څخه ګټه پورته کړه د پښتنو او بلوڅو مبارزينو د له منځه وړلو پسې يې راواخيست، د هغوی د پرمختګ مخه يې ونيوله، د اسلام په نوم د پنجاب دفاع کوونکو که څه هم افغانستان ته د اسلام د خوندي کولو لپاره خلک لېږل او هلته ټوله پراته پښتانه افغانان يې کفار بلل، دلته يې هم د پښتنو قامپرستان د کفر په نوم تورن کړل. او تر څنګ به يې يو يو د کار سړی هم ورنه ويښته، بيا به يې خپلو لاسپوسو ته دا خبره هم په لاس ورکړه چي اوس نور خلک هم ددوی په وړاندي راپاسوی، هغوی به ددې شهيدانو په ډول ډول نومونو توعين کاوه او نور د قوم خلک به يې ددوی په ضد راپاسول، دوی او مبارزه به يې ورته په بدو او سپکو نومونو يادوله، لکه څنګه چي اوس په پښتون ژغورني غورځنګ پسې خبري کوي. خو

پښتنو قامپرستانو تر نن ورځې پوري خپل همت نه دې بايللی په مېرانه او په جرات يې د خپل قوم لپاره مبارزه کړې ده، او خپل ږغ يې تر اوسنيو ځوانانو رارسولی دی، دې ځوانانو ته که څه هم ډيري ناخوالې په مخکې پرته دي او د پنجاب ادارو ددوی په منځکې خپل لاسپوښي ځای په ځای کړي دي خو دوی بيا هم د پرمختللي عصر سره ورته مبارزه کوي او په ټولنيزو رسنيو خپل ږغ بدرگه کوي.

دا مهال د پښتنو د نورو تحريکونو ترڅنګ نوی راتوکېدلی تحريک "د پښتون ژغورني غورځنګ" په ډيري چټکۍ سره خپل ږغ بدرگه کوي، او د خپلو تېرو مشرانو خوشال خان خټک، شېرشاه سوري، مېروايس نيکه، احمدشاه بابا، باچاخان امان الله خان، خان شهيد په لاره تګ کوي. خو دې تحريک ته هم د پنجاب ادارې ستونزي جوړوي، مخه نه ورکوي چي د خپل حق غوښتنه وکړي. ددې تحريک د مخنيوي لپاره که څه هم د پنجاب ادارې له هري لاري کار اخلي، خو ترڅنګ يې په خپله پښتنو کي هم خلک پيدا کړي دي چي په تحريک پسې بدر ووايي، لکه مخکني مشران چي ورسره مخ وو همداسي دا تحريک هم. ددې تحريک د مخنيوي لپاره پنجاب ډير پښتانه ځوانان وو هل بنده ته يې واچول د طالب په نوم يې شهيدان کړل، خو ددې تر څنګ به يې لاسپوښي لا نور بدر هم پسې وايي او نور پښتانه هم د ځان خواته کښ کوي. په هغو کي هم

ډير کسان له خپل حقه ناخبره خلک په بدو ردو سر کيږي. او ډير خلک خاموشه پاتي کيږي چي دا هم د خپل قوم سره جفا ده.

زموږ له اوسنيو مبارزينو يې د 2019ز کال د فبروري په 2مه نېټه مابنډام مهال د پښتون ژغورني غورځنگ مخکښ غړی "**ارمان لونی**" د پنجاب د ادارو په خوله يوه پښتانه پوليس افسر هغه د لوی بازار په منځکي د سلگونو پښتنو په منځکي شهيد کړ، دالته د گوتو په شمېر کسان وو چي ارمان لونی يې ژغوره خو په هغوی باندې هم ماشه کښ کړل شوه چي شور ونخوړی، بدبختانه چي ارمان يې شهيد کړ. ارمان د همدې پښتنو لپاره چيغې وهلې کومو چي يې مرگ ته په رڼو سترگو کتل، ارمان د همدې پښتنو پوليسو لپاره حق غوښته کوم چي د پنجاب ادارې د خپلو گټو لپاره وژل، او هماغه پوليسو دا ارمان شهيد کړ. خو ددې مبارز شهيد په شهادت ټوله خاموشه شول هيچا په هم هغه شپه رغ پورته نه کړ، پرته له يوڅو تنو، ځوانانو. بايد په هغه ورځ دا ښار تړل شوی وای تجارانو، بزگرانو، موټرچلونکو، محکوالو، پوليسو او نورو ټولو کاربنديز کړی وای. او له شته حکومته يې غوښتي وای چي د ارمان قاتل ته سزا ورکړل شي. خو پوليسو له هماغه قاتله ساتنه، کوله او د ارمان شهيد شاهدانو ته يې اختيارونه ورکول، تجارانو په دې سبا گهيځ ټولو کاروبارو ته ملاتړلې وه په

خدا خدا يې تلې يو او بل سر کښته پورته کاوه، په دې يې سر نه خوراوه چې سبا به د نورو پښتنو په څېر زما ورور يا زوی وژل کيږي بيا به څه کومه، ځينو به لا د خپل بادار په خوله ارمان شهيد غدار يادوه. په هغه ورځ چې مي د خلکو داسي حالت وليد ماته د ازادي غوښتونکي ارنستو چيگوارا او د مصر د محمدکريم د ژوند وروستني حالت رايا د شول

کله چې ارنستو چيگوارا په خپل پټنځای کې د يو شپون لخوا په حکومت ونيول شو، نو د شپون څخه يې پوښتنه وکړه چې چيگوارا خو ستاسو د ازادۍ لپاره مبارزه کوله، ولي دي حکومت ته په لاس ورکړو؟ شپون وويل: د چگوارا جنگونو زما د مېړو رمه ډاروله.

همدا ډول!

محمدکريم د مصر ازادۍ غوښتونکی وو کله چې يې د فرانسې د پوځونو په مقابل کې ماتې وخوړه نو فرانسوي ځواکونو هغه ونيوه. د وخت واکمن نېپولين ته يې بوتو، نېپولين ورباندې د اعدام حکم صادر کړ او د اعدام تر څنګ يې ورته وويل: تا د هېواد د ازادۍ لپاره مبارزه کړې ده زه د ازادۍ مبارزين نه وژنم، زه د خپلو وژل شويو پوځيانو تاوان درنه غواړم نو موږ ته لس زره د سرو زرو سيکې راوړه چې د اعدام سزا درته ختمه کړو؟

محمدکريم ورته وويل اوس دا سيکي نه لرم وخت راکړه چي له خپلو تجارانو يې را پيدا کړم .محمدکريم لاس تړلی د مصر په قاهره کي خو ورځي وگرځيد، خو هيڅ تاجر ورته دا سيکي ورنه کړې .او ځينو تجارانو به لا دا هم ورته ويل: لعنت په محمدکريم زمونږ تجارت او کار يې راخراب کړ.

محمد کريم بېرته نېپولين ته راوستل شو، نېپولين ورته وويل: زه نو اوس بله لاره نه لرم بې له اعدامه، او ددې لپاره دې نه اعداموم چي زمونږ پوځيان دې وژلي دي، ددې لپاره دې اعداموم چي د يو پيسه دوست قوم لپاره دې مبارزه کوله.

نو مالومه خبره ده که هر څوک ددې پنجابي حکمران تر حکم لاندې دا فکر وکړي چي زما سر ته خير ده، خپل کار قطار مي سم ده، اولادونو ته روپۍ گټم هغه هم ښه خوشحاله دي تعليم کوي په خپته ماړه دي. زه هم گهيځ کار ته راوځم ماښام د خپلو اولادونو څنگ ته کورته ځم. يا که څوک ددې حکمران تر حکم لاندې نوکري کوي، نو ښکاره د چي د لورالاي د پوليسو په څېر به وژل کيږي بيا به عام خلک راپورته کيږي هغوی ته به حق غواړي او په هغه سربېره به بيا همدې پوليسو ته امر کيږي چي ددوی لپاره حق غواړي هغه به وژني او د حق چيغه به خاموشه کوي، کله چي د حق چيغه خاموشه شي، ته به يو غلام پاتې شي بيا چي دي بادار هر څه وغواړي ته به يې په

ټيټو سترگو حکم ترسره کوي هغه وخت به وجدان هرڅه درته
 ووايي خو ته به هيڅ هم نشي کولی. بلخوا که موږ وگورو زموږ
 په لراوږ وطن کي له څلورو لسيزو راپدېخوا په ميليونونو
 انسانان وژل شوي او ژوبل شوي دي، په دومره ډيرو انسانانو
 کي به يو ميليون خلک ازادي غوښتونکي يا د حالتو سمونکي
 وو. دا نور ټوله داسي خلک وژل شوي دي خپل کور او اولادونه
 يې په پام کي وو، دا ظالم وحشي موږ ټوله وژني نه ښه گوري
 او نه بد گوري چي هر څوک يې مخته ورشي وار يې ورته سم
 شي دوی يې وژني. نو زموږ خاموشو خلک په ياد ولری چي
 دا کيسه او ددي اور لمبې به يوه ورځ هرومرو ستاسي تر کوره
 هم درځي. بيا چي د کور يا اولادونه سوځي او د مرستي لپاره
 څوک نه وي پاتې، نو نن لا د خپلو مبارزينو احترام وکړئ
 ورسره مرسته وکړئ هغوی وهڅوئ چي د ټولو انسانانو د
 خدمت لپاره جوگه شي. له خپلي خاوري او خلکو ساتنه
 وکړي.

زموږ ارمان او ارمانونه!

ارمان نه ددې خاوري لومړی شهید دی او نه ددې خاوري وروستی شهید دی، ارمان نه د ارمانونو لومړی شهید دی او نه د ارمانونو وروستی شهید دی، هغه ارمانونو چې ارمان یې قرباني شو همداسې بې شمېره پښتانه یې قرباني شوي او لا ډیر شمېر پښتانه ددې لاري پیروان دي، او لاس په کار دي چې دا ارمانونو تر لاسه کړي. خو په یوه جابر او ظالم ریاست کې ددې هر څه مخه نیول کیږي او د عدم تشدد ارمانجن چې خپل ارمان تر لاسه کړي دی او په شاوخوا کې نور انسانان یې ښه ژوند ولري، هغوی یې د تل لپاره د خپل ژوند څخه لاس په سر کوي. که څه هم پښتانه په دې سیمه کې له پېړیو پېړیو کېږي او د هر ظلم په وړاندې قربانی ورکوي، خو بیا هم په قراره او خوشحاله ژوند نه لري، خو د تاریخ دا برخه چې زموږ د سترگو په وړاندې تېریږي موږ یې قرباني یو او ورڅخه کرېږو دا تاریخ له هغه وخت راپیلېږي کله چې انګلیسانو له اسیا خپلي پښې سپکې کړې او دلته یې د کپیټلزم د گټو لپاره خپل ځایناست

جوړ کړ، د هغوی په مټ یې له شته خلکو څخه خوشحالي او سوکالي واخیستله. ځکه کپیټلیستان خپلي گټي په ناخوالو کې لټوي. نو دې کپیټلیستانو د خپلو کرایي کارمندانو په لاس د پښتنو قتلي عام ته له هم هغې ورځې ملاتړ لې ده. پښتانه ځکه تر پېشار لاندې ساتي چې له امو تر اټکه پوري ددې سیمې خلک سره یو دي او افغانستان یې خپله برخه بولي، دا لامل دې چې افغانستان یې په رسمیت هم نه مني.

کله چې په 1945ز کال کې دویم نړیوال جنگ پای ومومه، له دې سره جوخت یوه بل جنگ دوام وکړ چې ورته سور جنگ یا ویلی شو. دا د دوو هېوادونو نه بلکې د دوو (Cold War) نظریو جنگ وو، مانا د کمونیزم او کپیټلزم جنگ وو. ددې جنگ په پای ته رسولو سره ډیری هېوادونه رامنځته شول دا هېوادونه په دې خاطر رامنځته شول چې کپیټلزم ته وده ورکړي، او کپیټلزم تر کمونیزم لا ډیر پرمختګ وکړي. همدا ډول په نړۍ کې ډیرې کړې وړې کړنې راکښ کړل شوې په داسې وخت کې په 1947ز کال کې هندوستان خپلواکي واخیستله او انگلستان یې تر څنګ د اسلام په نوم یو بل هېواد د پاکستان په نوم له راټولو شویو ټوټو څخه رامنځته کړ. هندوستان خپله خپلواکي ټینګه وساتله او په خپل ځان یې تکیه وکړه د امریکا بلنه یې هیڅ وخت ونه منله، او د پاکستان الوتکي

د امریکا په لور پرواز وکړ چې یو کپیټلزم هېواد وو، او دی د کپیټلزم لخوا رغول شوی وو. د روسیې بلنه یې حکه رد کړه چې هغه د کمونیزم نظریې پلوي وو.

خو کله چې د پاکستان لومړی وزیر لیاقت علیخان له هغه ځایه راستون شو نو په غاړه کښې د "سرو زرو ځنځیر" له ځان سره راوړ چې د کپیټلستانو لخوا ورته ډالۍ شوی وو. دا ځنځیر یواځې ډالۍ نه وه بلکه پاکستان په به سیمه کې د کپیټلزم او په خاصه توګه د امریکا او انگلستان لپاره لوبیږي. دوی هم له هغې ورځې په ملا رسۍ راتاو کړه او ددې خلکو د خدمت لپاره لاس په کار شول. دا هېواد په لومړي ځل د دوی لپاره د ښه لوبغاړي په څېر هغه وخت رامخته شو کله چې روسیې په افغانستان تېری وکړ، نو دوی د امریکا د ګټو لپاره راودانګل، امریکا ته یې د ډالرو په بدل کې د افغانستان جنګ ته لمنه ووهله د مجاهدینو په نوم باندې یې یو شمېر کسان چې د کابل پوهنتون محصلین وو ولمسول له امریکا یې په بوجیو بوجیو ډالر تر لاسه کړل. هغوی غوښتل چې کمونیزم د همدې خلکو له لارې په ګونډو کړي، او بلخوا د ویتنام غچ هم دلته واخلي. خو په پاکستان کې اسلامي بنسټپالو د اسلام په نوم افغانستان لوتي لوتي کړ او دلته یې په شته پښتنو هم پېشار ورزیات کړ او همدې اسلامي بنسټپالو د پښتنو ګوندونه هم په کفري نظریاتو تورن کړل. پاکستان ددې اسلامي بنسټپالو په مټ د افغانستان د

روښانفکرانو تر څنګ د لته هم ډیر پښتان په ډول ډول نومونو
شهیدان کړل.

ددې تر څنګ یې د پښتونستان غوښتونکي هم ښه پوره وځپل
چې بیا یې سر پورته کولو ته نه پرېښودل، او دې لړۍ ته یې تر
اوسه ادمه ورکړې ده چې په لړ او بر هېواد کې یې هر د مځي
کس راته شهید کړی دی. له دې څخه د ژغورلو یواځې او
یواځې یوه لاره پاتې ده چې لړ او بر افغانان به سره ټولیري په
یوه تڅر به سره کښېني او سره یوالی به جوړوي.

ارمان شهيد چوک!

کله چي افغان کډوالو پښتونخوا ته رامنځه کړه، د وخت واکمن هڅه وکړه چي دې کډوالو ته يو ډول ذهني ورکړي او بېرته يې د واکمن دولت سره په جنگ واچوي. دې خلکو ته يې د مبالغې له لاري ذهني ورکړ چي تاسي د اسلام حقيقي بچيان ياست يوازي تاسي کولی شي چي په افغانستان کي له اسلامه دفاع وکړئ. ددې تر څنگ يې د اسلام په نوم ډير نمايشي کارونه هم تر سره کړل، غونډي يې وکړې، د جوماتونو ملايان يې وهڅول، په دېوالونه يې ورته اسلامي او عربي ليکل وکړل، مېلمستياوي يې ورته وکړې، له عربيانو سره يې کښېنول او تر دې حده چي د ښوونځيو نومونه يې لا هم ورته اسلامي او عربي کړل. د خلکو ذهني يې د ملي ارزښتونو، کلتور، تاريخ، جغرافيا او عصري ژوند څخه دې ته متوجي کړ چي يوازي د جهاد په هکله درس وربښودل

کېده. په اسلامي او عربي نومونو چي کومو بنوونځيو خپل
فعاليتونه کول هغوی به دا ډول نومونه لرل.

حرا اکيډمي.

اصفه اکيډمي.

البدر ابتدایي بنوونځی.

الفلاح ابتدایي بنوونځی.

المعاذ ابتدایي بنوونځی.

السفوان چلډرن اکيډمي.

اقرا چلډرن اکيډمي.

اسلاميه بنوونځی.

قرطبه ابتدایي بنوونځی.

روضته الاطفال اکيډمي.

سینا ابتدایي بنوونځی.

العصر چلډرن اکيډمي او داسي نور ډیر نومونه.

نو پاکستان د اسلام په نوم په ډیر بریالیتوب سره وکولای شو
چي خلک وکاروي او د افغان حکومت په مقابل کي یې راپورته
کړي. هغوی لومړی د افغان کډوالو مذهبي مشران وکارول
حکمه چي د افغانانو یا د پښتنو زیاته برخه یې تعلیمه وه او

یوازنی کس ملا صېب وو چي پکښې تعلیم یافته به وو، او بله دا چي زموږ د اطرافو خلک پخوا څه کوي چي اوس هم ډیر ساده او په هر څه قناعت کوي، د یوڅو خوږو خبرو وروسته ستا لپاره هر څه کوي نو له دې امله تر ځان د مشر، سپینږيري او د ملا صېب ډیر قدر او احترام کوي. د ملا صېب هره خبره ورته د څښتن تعالی ﷻ او پیغمبر ﷺ خبره ښکاري تر دې حاله به علمه دي چي د پنج گنج کتاب څخه کوم بیت واورې هم وايي خدای پاک ﷻ په پنج گنج کي فرمايي.

پاکستان دې هر څه ته په کتو سره د اسلام په نوم خپلي گټي په پام کي ونیولې، څلور لسيزي يې د افغانانو په وینو خپل وطن ته نجات ورکړ او ډیر پوځي چارواکي يې میلیونر ان شول. ملایانو هم د افغانانو په وینو تویولو کي سپما ونکړه چي هر ډول لار جوړېدله د افغانانو په وینو کي يې ځيني کار واخيست.

همدا ډول پاکستان اوس هم په پښتنو سیمو کي لومړی له مذهبي مشرانو کار اخلي هغه کاروي بیا د هغوی په مټ خپلي گټي تر لاسه کوي، او دا مذهبي مشران له یوه پلو ددوی ملگري نه دي یا ددوی د گټو لپاره کار نه کوي یوڅو مشخص کسان لري چي د هغوی په مټ کار کوي، او د هغوی په مټ نور مذهبي مشران گواښل کيږي او ددوی کار لپاره اړیستل کيږي.

دا لړۍ يې اوس د پښتنو له نوي راتوکيدلي تحريک "پښتون ژغورني غورځنگ" سره هم پيل کړې ده. لومړی خو تر ډير حده مذهبي مشران خاموشه دي هيڅ ددې تحريک له غوښتنو سره اتفاق نه ښيي. او ځينې بيا د پوځ او نور ادارو په خوله دا تحريک په ډول ډول نومونه بدنانه وي، مشران يې د نورو هېوادونو په استخباراتي کړيو تورنوي. لکه مولانا محمد خان شېراني چي دا تحريک د يوه نوي جنگ پيل وباله. د ږوب ملا! ملا الله داد بيا په کفر تورن کوو. او پيرانو د کورنۍ يوه غړي د هندوستان طرفدار وښود او د مخنيوي لپاره يې خپلو مريدانو ته امر وکړ. همداسي نور ډير ملايان شته په تحريک پسې بد واي. او پنجابي ملايان خو يې له لومړۍ ورځې خلاف دي د پرديو استخباراتو ايجنټان يې ښيي.

خو!

په اصل کي دا تحريک د اسيا په لويه وچه کي د يوه لوی قوم "پښتون" د ژغورلو لپاره راوچت شوی دی، چي له نيمې پېړۍ زيات عمر کيږي چي د پنجاب ظلمونه او وحشتونه په ځان زغمي. نه يې کومه غوښتنه د اسلام خلاف ده، نه يې کوم قدم د اسلام خلاف اخستی دی، نه يې د اسلام خلاف خبره کړې ده، او د اسلام په رونا کي د يوه زورېدلي قوم لپاره د حق غوښتونکي دي. بيا هم هغه خلک چي د اسلام په نوم شخصي

گتي په پام کي لري هغه په دې تحريک پسې بډرد وایي. دا هم هغه خلک دي چي ددوی د سترگو په وړاندي یې **ارمان لونی** د لوی بازار په منځ کي ورته شهید کړ دوی هیڅ هم ونه ویل نه یې کومه وینا وکړه، نه یې غندنه وکړه او نه یې کوم بل څه وویل چي ولي داسي ظلم کيږي، سترگي یې پټي کړې او خاموشه شول. ددې هر څه تر څنګ اوس د پوځي ادارو په خوله راوړلږيږي د لورالائي د لوی جومات یوه پنجابي ملا قاري ممتاز او د سیمي نور چارواکي چي له پوځي ادارو سرچینه اخلي د "ارمان لوني شهید چوک" په ختم نبوت چوک سره رغوي. داسي نه ده چي ددې نامه لپاره نور ځایونه نشته، بلکې ډیر ځایونه شته چي دوی یې د "ختم نبوت" نامه لپاره غوره کړي. په دې تر هر څه له مخې موږ ورسره موافق یو، او ورسره مرسته کوو چي په لورالائي کي نه بلکې په هر ښار کي دي په دې نامه چوک ورغول شي. خو دا چوک د ارمان په نوم دی، نو ملا ممتاز او چارواکي دي ددې په ځای کوم بل ځای انتخاب کړي، همدغه لویه جامعہ چي ملا ممتاز یې ملا دی دغه دي د "ختم نبوت" په نامه کړي، ددې تر څنګ نور چوکونه هم شته لکه سپلائي چوک یا کوم بل چوک دي د "ختم نبوت" په نوم کړي. خو ددې چوک تر شا د پوځي ادارو لاس دی نه غواړي چي د پښتنو د اتلانو یاد پاتې شي نو له دې امله

يوئل بيا غواړي له مذهبي خلکو کار واخلي او خپلو شومو گټو ته ځان ورسوي.

دا ښه وخت دی چي ځانونه وپوهوو د اسلام په نوم د خلکو د گټو قرباني نه شو، اسلام ته به د اسلام په رڼا کي خدمت کوو.

پښتانه څه ډول مبارزې ته اړتيا لري!

له پښتنو سره د پنجاب اوسنيو کړنو ته په کتو سره داسي مالومېږي، چي پنجابي پوځ غواړي پښتانه دې ته اړ باسي څو وسلې ته لاس کړي او ددوی په وړاندي وجنگيږي.

که داسي وشول نو پنجابيان خپل مرام ته په ډيري اسانۍ سره رسېدلی شي، ځکه دوی داسي کارونه له بلوڅانو وروڼو سره وکول او هغه يې دې ته اړ ايستل څو وسلې ته لاس کړي، هغوی ډير ظلمونه او وحشتونه وزغمل خو بالاخر اړ شول د پنجابي پوځ په وړاندي راپاڅېدل او وسلوالي مبارزې ته يې دوام ورکړ.

پنجابي پوځ له دې فرصت څخه ګټه پورته کړه، بلوڅان وروڼه يې د ترهګرو په نوم نړۍ ته وروپېژندل، او د هغوی په وژلو

او ورکولو پسې يې راواخستله چې تر ننه همدا لړۍ دوام لري. نو دوی اوس غواړي همدا کیسه له پښتنو سره هم تکرار کړي. پښتانه یو ډول نه یو ډول وسلوالي مبارزې ته اړ کړي. که داسې وشول بیا نو ددوی خوښه چې څه ډول دي وژني، چیرې دي وژني، په څه دي وژني، ولې دي وژني هر څه چې یې زړه وغواړي هم هغه به درسره کوي. تا به د چاپلوسو رسنیو، ناحقه مبالغو، او ستا په شاوخوا کې د شته چاپلوسانو په مټ دومره بې وسه او بې کسه کړي چې جنازې کولو ته به دي هم خلک په ډیر لوی زړه حاضرېږي، حق غوښتل خو به دي د خوب لیدل وي.

نو تر هر څه له مخه به له هغو ټولو لارو کار اخلو چې هغه موږ ته سوکالي راکولی شي مطلب مې سولیز لاریونونه دي، له دې لارې به نړیوالو ته دا ښیو چې موږ ترهگر نه یو حق غوښتونکي یو لوی ترهگر همدا پنجابي پوځیان دي. چې دا خبره نړیوالو ته وښیو لومړی ممکن نړیوال دې ستونزې ته حال لاره ومومي، که هغوی هم څه ونکړل، نو خبره به موږ له پخوا لا ددوی غوږونو ته رسولې وي چې موږ خپل حق په سولیز ډول غوښت او دوی دې ته اړ ایستلو چې موږ خپل حق د وسلې په مټ ورڅخه واخلو، هغه وخت به بیا په مېړانه رامیدان ته شو. او داسې هم نه چې له کلونه کلونو وژل کیږو او

مور وایو چي دا قاتل به نن راباندې رحم وکړي سبا یا بل سبا
به راباندې رحم وکړي، خو هیڅ هم نه!

له کله چي انگلیسانو خپله مرداره پالیسي تور پنجاب ته
پرېښودله، او هغوی په لومړیو د بابرې لویه پېښه وکړه چي له
زرو زیات پښتانه وروڼه پکښې شهیدان او ژوبل شول، له هم
هغې ورځې مور په وارو وارو او په ډول ډول وژل شوي
یو، خو مور بیا هم په دې فکر یو، چي گوندي د انگلیس پاته
شونی به په لاره شي او رحم به وکړي.

خو!

اوس خبره له رحمه او حوصلې تېره ده. یوازي خپل ږغ د
نړیوالو تر غوږونو رسول دي له هغه وروسته پرېکړه کول دي
چي څه کوو او په څه ډول یې کوو.

(پای)

ارمان ستا پر حق شهيد شو!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library